

nødsaget til at forholde sig til den virkelighed, som man nu engang lever i.

Jeg vil ikke gå ind i en diskussion om, hvorvidt klausulerne og frikøbsordningerne er i strid med kommunalfuldmagten eller i øvrigt er ugyldig over for andre juridiske spidsfindigheder. Det må juristerne om.

Som det jo ret tydeligt fremgår af lovforslaget, har regeringen gjort sig store anstrengelser for, at forslaget ikke får karakter af statsstøtte. Alt lige på nær en forhøjet boligstøtte skal finansieres af sektoren selv, og det er jo isoleret set også rimeligt nok. For lovændringen er altså nødvendig. Problemet skal løses. Her har man altså gjort det ved aftale frem for ved konfrontation.

Derfor bliver det nødvendigt at tilvejebringe det nødvendige hjemmelsgrundlag, så boligorganisationerne får mulighed for at finansiere frikøbet og for at sikre, at de uundgåelige huslejeforhøjelser ikke bliver af en sådan karakter, at de almindelige boliger bliver umulige at betale for lejerne.

Disse huslejeforhøjelser er direkte affødt af den politik, som man i Københavns Kommune har valgt, og hvad også andre kommuner måske senere vil kunne lægge for dagen, ved groft sagt at tvinge boligorganisationerne til at købe deres ejendomme en gang til. Derfor synes vi i CD, at det må være rimeligt, at lejerne får fuld indsigt i, hvad de hver især kommer til at betale for disse frikøb.

Derfor vil vi under udvalgsbehandlingen arbejde for, at den del af huslejen, som i fremtiden vil være direkte affødt af finansieringen af disse frikøbsaftaler, vil komme til at fremgå som en særlig post på den enkelte lejers huslejespecifikation og bortfalder, når tilbagekøbsklausulerne er tilbagebetalt.

I CD er vi altså enige i dette initiativ fra regeringen, da vi ser det som et nødvendigt middel for at sikre fortsat stabilitet i de almennyttige boliger og de boliger, som i øvrigt er omfattet af lovforslaget. Der er altså i bund og grund tale om et lovforslag, som er tvunget af omstændighederne, og som vi egentlig helst havde været foruden.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg kan som tidligere medlem af Borgerrepræsentationen i København for en del år tilbage ikke lade være med at sige, at jeg synes, man skylder lidt hårdt på Københavns Kommune.

Københavns Kommune er på mange måder blevet presset og har på mange måder også en stor gæld, så jeg kan godt forstå Københavns Kommune, hvis man vil kvie sig lidt ved at sælge ud af de værdier, man trods alt har, og også gerne vil sikre sig, at man får de penge ind. Og at man så nu har fundet en løsning, synes jeg både er til hæder for Københavns Kommune og boligselskaberne.

Jeg vil også godt sige, at det er forkert, hvis man siger, at Københavns Kommune har sagt, at der ikke er gjort opmærksom på det her. Jeg ved i hvert fald, at fra slutningen af 1970'erne har ejerne klart fået besked om, at det her var en virkelighed, som de altså skulle tage alvorligt.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten har ikke del i den her aftale. Vores gruppe i Københavns Borgerrepræsentation har heller ikke kunnet støtte den, og det skyldes, så vidt jeg har kunnet få oplyst, at man i Københavns Kommune åbenbart agter at anvende de midler, der tilvejebringes ved hjælp af den her ordning, til at afvikle Københavns Kommunes gæld. Og vi er meget principielt betænkelige ved, at man i virkeligheden her altså over huslejen i lejlighederne begynder at finansiere skatteopkrævningen, for så bliver det jo i virkeligheden en skat.

Derfor forsøgte vores gruppe i Borgerrepræsentationen at nå til enighed med overborgmesteren om i det mindste en rimelig sikring af, at disse her penge så blev brugt til formål, som også var til gavn for beboerne. Som jeg har fået det oplyst, kan man ikke opnå en sådan aftale.

Det gør selvfølgelig, at jeg ikke her kan give tilsagn om at støtte det her lovforslag. Og jeg vil gerne knytte et par helt principielle bemærkninger til det også. Nu talte Venstres ordfører om forskelsbehandling. Jeg mener ikke, at der foreligger nogen problemer med nogen forskelsbehandling i forhold til ejerne af private ejendomme. Ejerne af private ejendomme har hele vejen igennem haft den værdistigning, som holder dem skadesløse i forhold til tilbagekøbet. Så for ejere af ejendomme er der ingen problemer i klausulerne, og der er heller ingen problemer i, at de skal betale dem. Det er noget rent kontraktmæssigt privatøkonomisk, og det giver altså ingen problemer for ejerne.

Det giver heller ingen problemer for lejerne i det private udlejningsbyggeri, som jeg har forstået det, og så må ministeren korrigere mig,